

Ka metsade sees näme mõnni kord leppa ja pähklepu wõrsad kuiwaks külmetanud ollewad. Dmmeti ei olle külmi sedda mitte teinud, waid pawa paistus.

Need puud, mis rohho aedas kasvawad, neist same keige selgemine arvo. Kui meil Nowembri, Jüulo ja Märi kuus 10 ehk 20 kradi külma on, siis külmetab pu kül kondiks; agga kui päike peale ei paista, siis tulleb werri jälle pu sisse, kui ilm ka pehmeks lähhab, olgo se ka keige õrnem pu suggo.

On meil Kuumla ja Paasto kuul 5 ehk 6, ehk mõnni kord agga 2 kradi külma, kus pu-kääsud ärrakülmawad ja tulleb hommiko warra äkiste soe pawa paiste pude peale, et järsko ülles sullawad, siis on nad surnud.

Se pu jälle, mis ühhe maea ehk kõrge aea warjus seisab, kus hommikune päike peale ei paista, selle oksukesed jäwad terweks ja ei külma egga kuiwa ial ärra.

Sedda näme ka kewwade kartuhwoli wardest ja kaapsta taimedest, kui õ-külmad alles käiwad. On õ-külm neid walgeks ja kõrwaks

külmetanud ja tulleb hommiko soe päike äkiste nende peale, siis sullawad ülles ja jäwad mustaks. Kes agga enne pawa tõusmist ommad kartuhwoli warred ja taimed külma weega üle kastab, siis ei jä nemmad mitte mustaks, waid wessi weab külma wälja. Mendasamma on ka luggo wiljapu-wõrsudega. Kes neid jõuaks iggal hommikul külma weega üle kasta, kui nõdrem ehk kangem õ-külm on olnud, selle pudel ei külmaks mitte ühte wõrsukest ärra.

Minno ommas aedas on mõnned õrnemad suggo wilja puud ja nende seas ka üks õuna (Granatapfel) mis isegi ees Saksamaal ei kasvab, waid temma pärris koddo on Hispaniama. Sedda semet sain ma ühhe kranatõuna (Granatapfel) seest ja sedda õuna ühhe hukka läinud laewa pealt.

Menda on mul jälle üks pähklepu (Walnusz), mis ka heaste kasvab ja jubba Kuramaal ka peab kasvama; agga siin meie maal ei tahha kasvada, sest et külm, ehk päike temma õrnemad kääsud ärra kuiwatab, ja siis suurt hoolt tahhab.